15/10/2022

Το μήνυμα της Κυριακής από τον Μητροπολίτη Ξάνθης: “Πώς καρποφορούν”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ξάνθης και Περιθεωρίου

Με τίτλο “Πώς καρποφορούν”, εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή Δ’ Λουκά, ο Μητροπολίτης Ξάνθης και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων.

“Σε μια εποχή που μας κατακλύζουν ειδήσεις, ιδέες, αναγγελίες, προτροπές, που όλο ακούμε και όλο ξεχνάμε, έχει ιδιαίτερη σημασία να μην «ακούμε» απλώς το λόγο του Θεού, αλλά να τον «κατέχουμε». Ας προσπαθήσουμε να κρατήσουμε κάτι συγκεκριμένο για τη ζωή μας, να το στοχασθούμε, να το αφομοιώσουμε. Μη μένουμε σε γενικότητες και αοριστίες και πολύ περισσότερο **μη πέφτουμε στο λάθος να δεχόμαστε το θείο λόγο με την καρδιά πετρωμένη από την σκληροκαρδία και την προκατάληψη**“, υπογράμμισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Ο σπόρος για τον οποίο κάνει λόγο ο Χριστός στην σημερινή ευαγγελική περικοπή ήταν ο ίδιος, αλλά όμως έπεσε σε διαφορετικά μέρη. Γι’ αυτό και το αποτέλεσμα ήταν διαφορετικό. Έπεσε στο δρόμο και τον πάτησαν οι διαβάτες, τον έφαγαν τα πουλιά. Έπεσε σε μια περιοχή πετρώδη, πήγε λίγο να φυτρώσει, όμως σύντομα μαράζωσε, ξεράθηκε, γιατί δεν είχε υγρασία. Έπεσε σε μέρος γεμάτο αγκάθια και μόλις βλάστησε, τον έπνιξαν.

Ευτυχώς όμως ένα μέρος του σπόρου έπεσε σε γη μαλακή, φρεσκοσκαμμένη και εύφορη. Αναπτύχθηκε και έφερε καρπό πολύ, εκατό φορές περισσότερο. «Ο σπόρος εστίν ο λόγος του Θεού», εξήγησε ο Κύριος στους μαθητές Του. Και η γη είναι οι ψυχές των ανθρώπων.

Και αφού ερμήνευσε αναλυτικά το νόημα της παραβολής κατέληξε: «Ο σπόρος που έπεσε σε καλό έδαφος είναι όσοι με καρδιά καλή και αγαθή ακούουν το λόγο, τον δέχονται και καρποφορούν με υπομονή». Από αυτά τα δυό, «κατέχουσι και καρποφορούσιν εν υπομονή» εξαρτάται η γόνιμη χριστιανική ζωή.

Όταν ακούμε το λόγο του Θεού, ας μη βιαζόμαστε να ξεφύγουμε ευθύς σε άλλες δουλειές. Σε μια εποχή που μας κατακλύζουν ειδήσεις, ιδέες, αναγγελίες, προτροπές, που όλο ακούμε και όλο ξεχνάμε, έχει ιδιαίτερη σημασία να μην «ακούμε» απλώς το λόγο του Θεού, αλλά να τον «κατέχουμε». Ας προσπαθήσουμε να κρατήσουμε κάτι συγκεκριμένο για τη ζωή μας, να το στοχασθούμε, να το αφομοιώσουμε. Μη μένουμε σε γενικότητες και αοριστίες και πολύ περισσότερο μη πέφτουμε στο λάθος να δεχόμαστε το θείο λόγο με την καρδιά πετρωμένη από την σκληροκαρδία και την προκατάληψη.

Δεν καρποφορεί όμως από τη μια μέρα στην άλλη ο σπόρος. Μυστικά ανοίγει στο βάθος της γης ρίζες, απαλά σηκώνει το χώμα, σιωπηλά αναπτύσσεται και μεγαλώνει. Κι ο λόγος του Θεού ακολουθεί συχνά τον ίδιο δρόμο στις ψυχές. Σιγά – σιγά παρουσιάζει τις δυνάμεις του, βυθίζει τις ρίζες του στη ζωή μας, δίνει τους καρπούς του.

Μερικοί ανυπόμονοι παραπονούνται λέγοντας: «Τόσο καιρό μελετώ την Αγία Γραφή, πηγαίνω στην Εκκλησία, ακούω κηρύγματα, όμως δε βλέπω και πολλή προκοπή». Ποτέ δεν πηγαίνει άδικα ο πνευματικός κόπος. Ας μην απογοητευόμαστε που δε βλέπουμε πάντοτε άμεσα αποτελέσματα.

Ο καλός Σποριάς, ο Χριστός κάθε τόσο έρχεται στο χωράφι της ψυχής μας να εμπιστευθεί τον πολύτιμο σπόρο Του. Ας Του προσφέρουμε «γην καλήν και αγαθήν».